

Smart

„Toen zeide Hij tot hen: Mijn ziel is geheel bedroefd tot de dood toe; blijft hier en waakt met Mij”.

Mattheüs 26:38

Christus maakt de discipelen deelgenoot van Zijn droefheid, om hun medelijden op te wekken; niet omdat hij hun zwakheid niet kende, maar omdat zij zich later over hun traagheid schamen zouden.

Deze uitdrukking nu geeft het gevoel van een dodelijke smart te kennen; als zeide Hij, dat hij door droefheid ontzield of half dood ware. Evenzo antwoordt Jona de Heere (hoofdstuk 4:9) „Billijk is mijn toorn ontstoken ter dood toe”. Ik maak hierop opmerkzaam, omdat sommige schrijvers deze plaats te spitsvondig behandelen en doelloos redekavelen, als zou de ziel van Christus niet dodelijk, maar alleen ter dood toe bedroefd zijn geweest.

En hier moeten wij weder op de oorzaak van deze grote droefheid letten; want de ziel van de Zoon Gods zou niet zozeer door de dood gepijnigd zijn geworden, Indien Hij niet gevoeld had dat Hij met het oordeel Gods te doen had.

Joh. Calvijn